

Overweging 16 en 17 september 2023

24^e zondag door het jaar

Thema: vergeving.

Jezus vertelt een verhaal, zoals meestal. Van voorbeelden uit de praktijk leer je meer dan van een geleerd betoog over vergeving. De koning uit het evangelie is keihard. De dienaar met zijn grote schuld krijgt bevel alles te verkopen, inclusief zijn vrouw. Toen de man hard begon te huilen omdat hij zijn schuld niet kon betalen kreeg de koning medelijden en schold hem alle schuld kwijt.

Einde verhaal denk je dan, en ze leefden nog lang en gelukkig.

Maar zo was het niet. De dienaar die was vrijgesproken ging op een collega af die schuld bij hém had, en hij eiste volledige uitbetaling. Hij had niets van zijn ervaring geleerd en werd dan ook zwaar bestraft door de koning.

Jezus zegt: “Zo zal mijn hemelse vader ieder van jullie behandelen die zijn broer of zuster niet van harte vergeeft.”

Dat is een tegenvaller. Hebben we niet altijd geloofd in een goede, vergevengezinde God?

Jezus zal toch niet liegen? Hij vergeeft Petrus, als die lafhartig beweert niet bij Hem te horen.

Zelfs aan het kruis zegt Hij nog: “Vader vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen”.

En Stephanus, de eerste martelaar. Toen hij gestenigd werd waren zijn laatste woorden:

”Heer, reken hun deze zonde niet aan.” Dat had een wonderlijk effect. Want een zekere

Saulus, die bij de steniging aanwezig was, was een enthousiast vervolger van de christenen.

Tijdens die vervolging werd hij opeens blind en hij viel van zijn paard. God openbaarde zich

aan hem en hij verkondigde in de synagoge dat Jezus de Zoon van God was. Dat werd hem

niet in dank afgenomen. Hij werd zelfs gevangen gezet. En toen hij vrijkwam, na een aantal

spannende avonturen, vroeg hij om vergeving voor zijn vervolgers.

Dan Petrus. Die vroeg aan Jezus: “Hoe vaak moet ik iemand vergeven die mij iets heeft

aangedaan? Zeven keer?” Nee, zegt Jezus, zeventig maal zeven keer”. Ik herinner mij hoe ik

als kind aan het rekenen sloeg. Voor het geval iemand dat nu ook doet: het is 490

vierrhonderdnegentig. Daardoor miste ik dan de rest van de preek.

Maar vandaag. Waarom die harde uitspraak vandaag in het evangelie? Ik herhaal Jezus’

uitspraak nog eens: “Zo zal mijn hemelse vader ieder van jullie behandelen die zijn broer of zuster niet van harte vergeeft.”

Nu leg ik de nadruk op het laatste stukje van deze zin: **wie zijn broeder of zuster niet vergeeft**. Daar gaat het om. Dat is voor God de reden om zo streng te zijn. Dat geeft aan hoe belangrijk vergeven in Gods ogen is.

Nu wij. Hoe doe je dat, vergeven? Ik herinner mij de uitspraak van Jezus: “Als iemand u op de ene wang slaat, keer hem dan ook de andere toe.” Dat lijkt wel gekkenwerk.

Maar het betekent : niet terugslaan, afzien van wraak, je kwetsbaar opstellen. Geen kwaad met kwaad vergelden. Afzien van geweld betekent niet dat je laf bent en een slapjanus. Het is een daad van liefde, voor God en je medemens.

Mensen denken wel eens: ‘Als ik de ander vergeef keur ik goed wat er is gebeurd’.

Maar vergeven en goedkeuren zijn twee verschillende dingen. Je kan afkeuren wat er is gebeurd, maar tegelijkertijd besluiten dat je gaat vergeven. Uit liefde voor jezelf. Want wat heb jij eraan om de rest van je leven met wrok rond te lopen?

We hebben prachtige voorbeelden, denk aan Etty Hillesum, Titus Brandsma, Maarten Luther King.

Vergeven is ook beter voor je eigen gezondheid, want gevoelens van wrok of zelfs haat maken ziek. Het lichaam reageert op niet-vergeven met allerlei kwalen.

Tot slot een mooie uitspraak, ik weet niet meer van wie:

“Vergeven verandert niet het verleden, maar de toekomst.”

Amen